

1945

1

012

బి. యు. సి.
రాజు గారికి
అంబా

వా హి నీ వారి

స్వర్ణసేమ

నిర్మాతలు

కథ చక్రపాణి

కవి..... యన్. వి. రాఘవాచార్య

సంగీత దర్శకులు { చిహ్నుడు వి. నాగయ్య
{ ఓగిరాల రామచంద్రరావు

నృత్య దర్శకుడు..... వేదాంతం రాఘవయ్య

సహకార చిత్రదర్శకుడు..... కే. కామేశ్వరరావు

నిర్మాణ కార్యదర్శి..... యం. లింగమూర్తి

ప్రకటనశాఖ చిత్రకారుడు..... కే. నాగేశ్వరరావు

ఛాటోగ్రఫీ..... మార్కస్ బార్క్లే

సౌండ్ రికార్డింగ్ { దిన్నా తెహరానీ
{ టి. టి. అరుసు

ఆర్ట్ డైరెక్షన్..... యఫ్. నాగూర్

మేకప్ హరిబాబు

ఎడిటింగ్ నారాయన్ & జంబులింగం

లేబోరేటరీ..... హరికృష్ణ & యతిరాజు

నిర్మాణము..... న్యూటోన్ స్టూడియోస్

స్క్రీన్ ప్లే & డైరెక్షన్ : బి. యన్. రెడ్డి

స్వర్గ సీమ

కథా సంగ్రహము

“ఇలలోనలేదంచు తలపోయనేలా కలలందు దర్శింపగా కోరనేలా
జపమేల తపమేల వ్రతపూజలేలా....మీ గృహమేకదా స్వర్గసీమా.”

మూర్తిగారు పట్నంలో నాట్యభారతి పత్రిక సంపాదకులు. కల్యాణి ఆయనభార్య. పాప, ప్రభు వారిపిల్లలు. నెలవుమీద మూర్తిగారు భార్యాబిడ్డలతో తన మామగారి వూరికి వెళ్ళారు. మూర్తి మామగారికి కల్యాణి ఒక్కతే కూతురు. తల్లి చిన్నతనంలోనే పోవడంవల్ల తండ్రి రాఘవయ్య కల్యాణిని ఎంతో గారాబంగా పెంచాడు. అవూళ్ళో ఒక పేరుపడిన వీధి భాగవతుల మేళం రుక్మాంగద చరిత్ర ఆడుతున్నారు. ఆ మేళానికి పెద్ద ఆటగంగడు. గంగడి కూతురు సుబ్బీ మోహినీవేషం కట్టింది. సుబ్బీ ఖదంతో కుక్తూ పదం పాడుతూ ఆచాల గోపాలాన్ని సమ్మోహింప చేసింది. మూర్తి, కల్యాణి చాలా పొద్దుపోయే వరకూ భాగవతంచూసి ఆనందించారు.

మరుసటిదినం ఆటగంగడూ, కూతురు సుబ్బీ, పాతకోటుకి, పాత చీరకూ తయారయ్యారు. వాళ్ళను కాదని తప్పించుకోవడం కష్టం. కోటిస్తూ, మూర్తిగారు గంగన్నతో, సుబ్బీని ఏనాటక కంపెనీలోనైనా ప్రవేశపెడితే చాలా పైకొస్తుం దని సలహాయించాడు. ఆ సహాయంచేస్తే మూర్తిగారికి తన చర్మంతో చెప్పలు కుట్టిస్తా నన్నాడు గంగడు. తా నెరిగిన నాటక కంపెనీకి సిఫారసు వుత్తరం యిచ్చి మూర్తిగారు పట్నం వెళ్ళారు.

కాకాపట్టి కార్యం సాధించుకోవడం గంగన్నకూ సుబ్బీకీ వెన్నతో పెట్టిన విద్య. చూడవలసినవారిని చూశాడు; చేయవలసినవన్నీ చేశాడు;

అనుకున్నట్టుగా అన్నీ జరిగితే ఒకరోజున సుబ్బిచేత రాజ్యాలేలించా అని గంగడి ఆశ. నాటకాల్లో సుబ్బిని మెచ్చుకోనివారు లేరు. సుబ్బి సుబ్బులై, సుబ్బలక్ష్మియై, సుజాతగామారి, సొంత కంపెనీ స్థాపించి, దేశం తిరుగుతూ చెన్నపట్నం చేరింది.

మద్రాసు చేరిన తర్వాత మూర్తి తన సంసారమేమో, తన పత్రికేమో తప్ప ఆ సుబ్బిమాటే మరిచిపోయాడు. లక్ష్మీ నివాస్ నాట్యమండలి మేనక, ప్రదర్శనంలో మేనక పాత్ర ధరించిన సుజాత ఆ సుబ్బులేనని మూర్తి కల్యాణి ఎంతో సంతోషించారు. మరునాడే పూలదండలూ, పండ్లూ చేతబుచ్చుకొని సుజాత మూర్తిగారి వాకిట్లో ప్రత్యక్షమైంది. వద్దన్నా వినకుండా సుజాత దంపతులిద్దరినీ పుష్పమాలాంకృతుల్ని చేసి తన కృతజ్ఞత వెలిబుచ్చింది. తాను చిన్నప్పట్నుంచీ యెరిగున్న సుబ్బి అభ్యుదయానికి కల్యాణి యెంతో సంతోషించింది. అదేసాకుగా, సుజాత కల్యాణి సహాయంతో, మూర్తిగారు ఒక నాటకం వ్రాసి ఇచ్చేటట్టుగా, మాట తీసుకుంది. ఆ నాటకంతో తన భర్తకు అఖండ కీర్తి కలుగుతుందని కల్యాణి ఉప్పొంగిపోయింది.

మూర్తి దినచర్యలో నెలలు గడిచాయి గాని, సుజాతకు మాట యిచ్చిన నాటకం మాత్రం సాగలేదు. ఈ ఆలస్యం సుజాత గుర్తించి మూర్తిని తనవానిగా చేయ సంకల్పించింది. మామూలుప్రకారం మూర్తి సుజాత ఇంట్లో నాటకం వ్రాస్తున్నాడు. సుజాత పావురాయి చేతబట్టుకుని గదిలో ప్రవేశించింది. మూర్తి మనస్సును కలవర పెట్టటానికి ఆడింది. పాడింది, అన్యపదేశంగా మాట్లాడింది. నాటకం వ్రాస్తున్న మూర్తికి తారావిధేయుడైన చంగ్రుడూ, ఏకపత్నివ్రతుడైన శ్రీరాముడూ ఒక్క మాటే జ్ఞాపకానికొచ్చారు. కలవరపడ్డాడు. తుదకు ఆదర్శాన్ని పశువాంఛే జయించింది.

రోజులు గడిచాయి. మూర్తికిప్పుడు భార్యాపిల్లలతో మాటాడడానికి వ్యవధిగాని, మనస్సుగాని వుండడంలేదు. అతనికిప్పుడు సుజాతే సర్వ

స్వం. అతని శ్రేయోభిలాషి, నాట్యభారతి యజమానీ అయిన రామ కృష్ణరావు మూర్తిని సన్మార్గంలోకి త్రిప్పడానికి యెంతోదూరం ప్రయత్నించాడు. మూర్తి సంపాదకత్వానికి రాజీనామా పెట్టి తాను వ్రాసిన ఋష్యశృంగ నాటకంలో తానే నాయకపాత్ర ధరించడానికి అంగీకరించాడు. కల్యాణి జీవితనాటకాన్ని భగ్నంచేసినా మూర్తి ఋష్యశృంగ నాటకాన్ని జయప్రదంగా ముగించాడు. సుజాత కంఠేనీ మద్రాసు నుంచి మకాం మార్చుతుంది. మూర్తి గైలుకుపోతూ ఒకసారి ఇంటికి వెళ్ళాడు. “తొందరలో తిరిగివస్తాను, అందాకా యీ సామ్మంచుకో” అంటూ కల్యాణికి కొంతపైకం యిచ్చి, సుజాతవెంట దేశసంచారం బయలుదేరాడు.

నెలలు గడిచాయి. సంవత్సరంకూడా నిండింది. మూర్తినుంచి కల్యాణికి జాబుగానీ కబురుగానీలేదు. తా నెన్ని జాబుల వ్రాసినా బదులు లేదు. తనదుస్థితికి తనలో తాను దుఃఖిస్తూ వుండగా, తలవనితలంపుగా ఆమెతండ్రి రాఘవయ్య వచ్చాడు. “అమ్మాయీ, నీమొగుడు నిన్ను పిల్లల్ని వదిలేసి, యెవ తెతోనో వెళ్ళాడని విన్నాను నిజమేనా” అని అడిగాడు. తెచ్చుకున్న నవ్వుతో, “నాభర్త కీర్తి, సంపాదనా చూచి ఓర్వలేక, లోకం అలాంటి వదంతులు పుట్టిస్తుంది. నిన్నునే వుత్తరం కూడా వ్రాశారు. నన్ను పిల్లలతో బెంగుశూరికి వచ్చేయమని, నీకీ సంగతి వ్రాద్దామనుకున్నాను, నీవే వచ్చేశావు.” అంది కల్యాణి. భర్త కళంకాన్ని కప్పిపుచ్చడానికొడిన అబద్ధంకోసం విధిలేక ఆమె బెంగుశూరు పోవలసి వచ్చింది. మూర్తి ప్రపంచాన్నే మరిచి సుజాతతో హాయిగా బెంగుశూరులో సుఖస్వప్నాలు కంటున్నాడు. కల్యాణి తన రాక దాసీద్వారా తెలిపింది. కల్యాణి పిల్లలూ అప్పటిలో అక్కడ కనిపిస్తారని స్వప్నంలోకూడా తలపోయి మూర్తి వారినిచూడగానే నిర్జీవ ప్రతిమలా నిలబడిపోయాడు. తండ్రి నిరాదరణచూచి పిల్లలు ఖిన్నులయ్యారు. వీళ్ళనై నా దగ్గరకు తీస్తా రనుకున్నాను. ఈరోజుతో ఆ ఆశ

కూడా పోయిందంటూ కల్యాణి వచ్చిన బండిలోనే తిరిగి వెళ్ళి పోయింది.

భర్త పరిత్యక్తను సంఘం గౌరవించదు. తన విషాదజీవితంతో వృద్ధుడైన తండ్రిజీవితం దుఃఖభాజనంచేయటం ఆమె కిష్టంలేదు. అజ్ఞాత వాసమైనా సరే, తన్నెవరూ యెరుగనిచోట పిల్లలకోసం జీవించాలని ఆమె నిశ్చయించుకుంది.

సుజాతకు మూర్తిమీద మోజుతగ్గింది. సంఘాన్నీ, కళనూ మరమ్మతు చెయ్యాలని, 'నరీన్' అనే అందమైన యువకుడు సుజాతకూ, గంగ న్నకూ తారసిల్లాడు. వారిదృష్టిలో అన్నింటనూ మూర్తికంటే నరీనే మెరుగనిపించాడు. మూర్తికి స్వస్తి చెప్పాలనే రోజులు సమీపించాయి. ఒకనాటిరాత్రి నాటకం జరుగుతుండగా తెరతాడు తెగి మూర్తి నెత్తిన పడ్డది. అదృష్టవశాత్తూ చావుతప్పి ఆసుపత్రిలో పడ్డాడు. కొన్నిమాసాల వరకూ అతను మామూలుమనిషి కౌరేకయయాడు. ఆసుపత్రిలోవుండగా ఒకరోజున సుజాతకంపెనీ నరీన్ తో "గాజులపిల్ల" అనే నాటకం ప్రదర్శిస్తున్నట్టు చూచాడు. ఆరోజే నాటకం. సుజాతకు టెలిఫోన్ చేశాడు, కారు పంపించమని. "మీరు రానక్కర్లేదు. మీరు లేకుండానే నాటకం జరుగుతుంది" అంటూ సమాధానం వచ్చింది. తను లేకుండా నాటకం ఎలా జరుగుతుందో చూదామని మూర్తి థియేటరుకు వెళ్లాడు. ప్రేక్షకులు బ్రహ్మానందంతో నాటకం చూస్తున్నారు. తన సుజాత నరీన్ తో కలిసి విరగబడి నృత్యం చేస్తూవుంది. ఒక్కమారు సుజాత నేంచేయాలో తెలియలేనంతకోపం వచ్చింది మూర్తికి. ఆ పరిస్థితుల్లో అతనేమి చెయ్యగలడు ! అతడు చెయ్యగల్గిందల్లా కల్యాణిని తుమాభిక్ష కోరడమే. కాని అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్న కల్యాణి జాడ అతనికెలా తెలుస్తుంది ?

మూర్తి కల్యాణి కలిసి బెంగుళూరులో సుఖంగా ఉంటున్నారను కున్న మూర్తి మామగారికీ రామకృష్ణయ్యగారికీ మూర్తిని చూడగా

యదార్థం తెలిసింది. తనగౌరవం కాపాడటానికి భార్యచేసిన త్యాగం మూర్తిని మరింత క్రుంగతీసింది. తనముఖం వారికి చూపించలేక పోయాడు. భార్యాబిడ్డలను వెదకడమే జీవితపరమావధిగా పెట్టుకుని అన్వేషణకు బయలుదేరాడు. ఎన్నిచోట్ల తిరిగినా అతని మనోవాంఛ సిద్ధించలేదు. ఇంతలో ఒక అబ్బి టెంకాయ ఫిడేళ్ళు బడిపిల్లలకు అమ్మడంచూశాడు. మూర్తి కొక ఆలోచన తట్టింది. తనమాత్రం అపని యెందుకు చెయ్యకూడదు? ఇంతకంటే పిల్లల్ను కనుక్కోటానికి మంచి సాధన మేముంది? మూర్తి టెంకాయఫిడేలు తీసుకున్నాడు. వాయింతుకుంటూ వూళ్ళూ నాళ్ళూ తిరగసాగాడు.

“ఏయ్, ఫిడేలబ్బీ!” అనే పిలుపు! ఎవరిదాపిలుపు—తిరిగిచూశాడు. పాప...తన పాప!—మాసినజుట్టుతో, పెరిగిన గడ్డంతో, చినిగినబట్టలతో, జీర్ణించిపోయిన తండ్రిని పాప గుర్తించలేదు. బేరమాడి ఫిడేలు కొన్నది. పాపముందు తనకన్నీరు ఆపుకోలేక మూర్తి చరచరా వెళ్ళి పోయాడు. తన అన్యాయానికి బలియై దరిద్రాన్ని లెళ్ళిచెయ్యక తన పిల్లల్ని పెంచి పెద్దచేస్తున్న తనభార్య బౌదార్యం తలచుకొన్నకొద్దీ అతని కా ఇంట్లో అడుగుపెట్టే అర్హత లేదనిపించింది. ఇంత ప్రయాస పడి భార్యాపిల్లల ఉనికి తెలుసుకుని కలుసుకోకుండా పోవటమా? ఏమైనాసరే, కడసారి అందర్నీ చూడాలనుకున్నాడు. ఈ నిర్ధారణకు వచ్చేవరకు అర్థరాత్రి దాటింది.

టెంకాయ ఫిడేలుమీద అబ్బి పాడుతూఉండగా విన్న స్వర్గసీమ పాటలోని ఒకచరణం పాప పాడుకొంటున్నది. బట్టలు కుట్టుతూవున్న కల్యాణికి పాపపాడే చరణం తన హృదయంలో దాచిన అమూల్య ఆభరణాన్ని బయటికి లాగుతున్నట్టు అనిపించింది. “పాప, నీకీ పాటెవరు నేర్పారమ్మా?” అని అడిగింది. “వాడే, ఆఫిడేలబ్బీ” అని పాప సమాధానం యిచ్చింది. కల్యాణి హృదయంలో తుపాను బయలుదేరింది. ఎలాగో తన దుఃఖం పాపకు తెలియకుండా ఆపుకుంది. పాప నిద్రపో

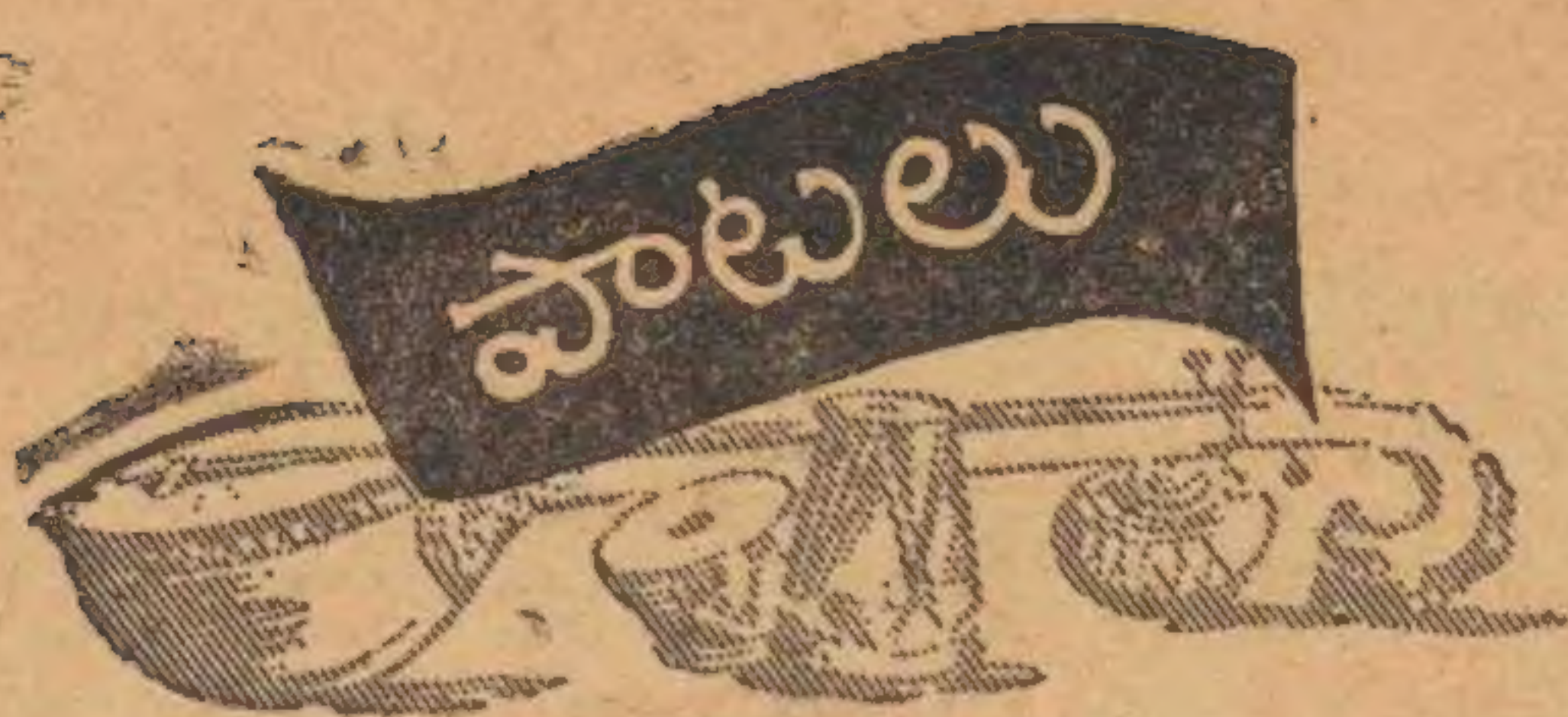
గానే పసిపిల్లవలె ఏడ్చి ఏడ్చి కుట్టుమిషనుమీదే సామ్యసిల్లింది. ఏదో గిన్నెచప్పడులో అదిరిపడి లేచింది. ఎవలో ఇల్లుదోచుకుని పరుగెత్తు న్నట్టు కనిపించింది. 'దొంగ దొంగ !' అంటూ లేచి వెంటపడ్డది. పరి గెత్తే వ్యక్తి నిలబడ్డాడు. "ఏమి దోచుకుపోతున్నా"నని కల్యాణి అడి గింది. "ఊన్నదంతా ఇదివరకే దోచుకున్నా"నని సమాధానం. ఎవరి దీ కంఠధ్వని ? వారిదేనా ? ఒక్కపరుగులో లాంతరుతెచ్చి ముఖం పరకాయించి చూచింది. ఇంకెవరూ ? వారే ? తనభర్త మూర్తే ! మూర్తి సిగ్గుతో తలవంచుకున్నాడు. స్వామీ అంటూ కల్యాణి మూర్తి కాశ్యమీద వ్రాలింది.

*

*

*

మళ్ళీ కల్యాణి మూర్తుల జీవితంలో నూతనాధ్యాయం ప్రారంభమైంది. కోల్పోయిన స్వర్గసీమను తిరిగి వారు నెలకొల్పుకున్నారు.

వీధినాటకం : మోహినీ రుక్మాంగద [దరువు]

ముద్దుకుమారుల ముద్దరాలి నే ప్రాద్దుచూడ రాదోయీ,
నాయొద్ద నుండవలెనోయీ.

ఒద్దికతో నా సుద్దులు నడుపుచు హద్దుమీర రాదోయీ,
నాయొద్ద నుండవలెనోయీ.

రుక్మాంగదుడు [కందార్థం]

రాణినిగాడే కొమ్మా,
ప్రాణంబులనైన విడతు బంగరుబొమ్మా;
పాణిని వడ్డిగైకొమ్మా,
రాణినిచేయుదును, వేగిరమ్మున రమ్మా, బిగి కాగిలినిమ్మా.

రుక్మాంగదుడు

నీకాగిటిలో నిలువగజాలిన నాకమేలనే భామా,
సురలోకమేలనే భామా
లోకేశులకును దొరకని వలపులు నీకొసంగనారాజా
నే నీకొసంగనా రాజా!

కల్యాణి [మేలుకొలుపు]

మేలుకో కృష్ణా, నిదుర మేలుకో స్వామీ!
పాలుమాలికలు చాలునురా, కృష్ణా! ||మేలు||

గల గల గల చిరుగంటలతో | ఝళంఝళంఝళ మువ్వలరవళితో
 ఆలమందతో గోపాలకులు బృందావనికి వెడిలినారురా ||మేలు||
 మేనుమరచి నిదురించేవారిని మేలుకొలుపగల రెవరైనా
 కనులుమూసికొని నిదురవడించే ఘనుల లేపగా నాతరమా !

మూర్తి

నాతరమా, నిదురనాపగా నాతరమా !
 మధురవిపంచీరవ మేళముతో మధుర మధురగళ మాధుర్యముతో
 మధురమూర్తి ప్రియ భామిని మధువు లూరగా ఆలపించగా
 మదికదలించే ఆగానము విని నిదురనాపగా నాతరమా !
 ఆపకేపాట నిదుర లేపకే రాధా !

సుబ్బలక్ష్మి [జావళి]

మంచిదినము నేడు మహారాజుగా రమ్మనవే,
 పొంచిచూచుటేలనే, పొలతి మువ్వగోపాలుడు,
 సుదతికో ఆలవాని సొమ్మేగదటవే ఈ మేను
 పదరితే యేమానొ పడచుదనమందురే.
 సదయుని విడనాడుట సహజమానటె చెలియా,
 కొడువవద్దనవె ఆకొమ్మ పేరెత్తననవె ||మంచి||

* కల్యాణి [పాట]

గృహమేకదా స్వర్గసీమా !
 మహనీయమా ప్రేమ మహిమమ్ము వెలసిన
 ఈ గృహమేకదా - మనగృహమేకదా స్వర్గసీమ !
 ఇలలోనరేదంచు తలపోయనేలా,

కలలందు దర్శింపగా కోరనేలా,
జపమేల తపమేల వ్రతపూజలేలా,
సాధించితేప్రేమ సామ్రాజ్యమానీదు.
జగతిని యశమంది సంపదలంది,
ప్రియమునలాలించి పాలించువిభుడు.

మూర్తి

చిరునవ్వువెన్నెల్లు చిందేటి మోముతో
జీవితమునదారి చూపించు చెలువ,
చిన్నారి పొన్నారి చిట్టిపాపలగోము
చెల్లించు దాంపత్య శోభనువెలసిన ॥గృ॥

* సుజాత [గీతిక]

ఓ హో హో పావురమా!
వెరపేలే పావురమా! పావురమా!
తరుణయావనము పొంగిపొరలు నా
వలపు కౌగిలిని ఓలల డరావే ॥ఓ॥
తనకుతానై వలచి పిలిచే తన్వి
మోహమని చుల్కన సేయకుమా ॥ఓ॥

* మూర్తి [నృత్య గీతిక]

హాయిసఖీ! హాయిసఖీ! బ్రతుకే హాయి సఖీ!
హాయిగొల్పు ఈరేయీ మధుర స్వప్న మోయీ.
వెన్నెలప్రోవుల క్రొన్ననతావుల వలపులవలలా నీ చేదోయీ;

తను క్షుక్కుని మెరుపు తీవ్రమై విరిసె నీడు కనుదోయి ;
 ఘోలఘోలఘోలఘోల ప్రణయమధువులే కురిసె నాడు మదిదోయి.

కల్యాణి [ప్రార్థన]

రారా రాధామనోరమణా, రమణీయ గుణాభరణా ॥రారా॥
 తెన్నులుచూచీ నీ కొరకై నాకన్నులు కాయలు కాచెనురా,
 కన్నడసేయుట కూడదురా, ఆ పన్నునరా, నమ్మితిరా ॥రారా॥
 నీవు వినా ఈ దీనకు గతి వేరెవరు లేరురా జీవాధారా
 నీ వేయిక యేనాటికినైనను కావగవలెరా, రావలెరా ॥రారా॥

కల్యాణి [జోలపాట]

జో ఆచ్యుతానంద జోజో ముకుందా,
 లాలి పరమానంద లాలిగోవింద ॥జో॥
 తొలుత బ్రహ్మాండమ్ము తొట్టిగావించి
 నాలుగువేదాల గొలుసులమరించి
 బలువైన ఘణిరాజు పానుపమరించి
 చెలులు దోలిక నిన్ను చేర్చిలాలింప ॥జో॥

* రేడియో [భావగీతం]

ఎవని రాకకై యెదురు మాంచెదో ఏకాకినినా బేలా!
 వెన్నెలరాత్రులు గడచిపోయినవి ఎన్నాళ్ళో చీకటులూ
 వలపులు చిలికే బాహువల్లరిని విశ్రమింపగా విభుడిక రాడే!

* రుష్యశృంగలో మాయాదేవి [బోటు పాట]

ఓహో తపోధనా! సుందరా, యావన మదభర మధుకరా!
 రావేలా రావేలా, మాప్రణయ నౌకలో నవజీవనకేళినిదేలా
 రావేలా రావేలా! (కోరస్)

సుందరవనిలో కొసరికొసరి నిను

కుహుకుహుకుహుమని కోయిలపిలువా

రావేలా రావేలా ! (కోరస్)

భువనైక నవమోహనా ! కనరాని స్వర్గమునకై

కనుమూసి తపమేలనోయి,

భువనైక నవమోహనా॥

రావేలా రావేలా ! (కోరస్)

ఉదయారుణ శోభలలో కనరాని తీయకలలూ,

కనవా ! రావా ! ॥ఓహో॥

సుజాత ఓ నరీన్ [నృత్యగీతిక]

ఓ ఓ నారాజ ! ఓహో నారాజ !

రావో మారాజ ! ఓహో నారాజ !

అరే హో, లేవెన్నెల చిరునవ్వుల విరజిమ్ము పరాణీ

నీ రాకగోరి నీ దారి కాచియున్నానే,

నీకై వేచియున్నానే, పిల్లా కల్సుకున్నానే !

చాలులె పోరా నూయలమారీ, ఈదారీ నీజాడ

కనగోరి వెతకి వేసారి, బేజూరైతిరా॥

ఓ నా సిట్టిసిలకా ఎంతలసిపోతివే ఆయ్యో !

ఒయ్యారిబావ వగలిక చాలుగాని పోరా !

నా రాణీ !

నా రాజా !

పాడుకుందామా జతగా ఆడుకుందామా !

మూర్తి, కల్యాణి, పాప :

పాప

చలోచలో సైకిల్ ! గునగున బిరబిర పరుగిడుకొంటూ ||చలో||

మూర్తి

ఆనంద సీమలకు హాయిహాయిగా చలోచలో సైకిల్ !

నడిదారిలోన కురిసే, జడివాన కెదిరి నిలచి,

బెదురొంది మరలి చనకొ జీవనయాత్రను తిరిగిచూడక ||చలో||

కల్యాణి

చలోచలో సైకిల్ ! గాలివాన వెలిసే ఆనందజ్యోతి వెలిగే,

ఇక చలోచలో సైకిల్ మన స్వర్గసీమకు చలోచలో సైకిల్ !

మూర్తి & కల్యాణి

చలోచలో సైకిల్ ! చిరునవ్వు వెన్నెలల్లో మురిపించుపాపలున్నా

అసురాగ మొలుకుసీమా ఆనంద స్వర్గసీమా

మనగృహమే స్వర్గసీమా మిగృహమే స్వర్గసీమా

ఆనంద స్వర్గసీమా చలోచలో చలోచలో చలోచలో !

* ఈ గుర్తుగల పాటలు నళినీకాంతరావు గారు రచించినవి.

న టీ న టు లు

చిత్తూరు వి. నాగయ్య

మూర్తి—

సి. హెచ్. నారాయణరావు

నరీన్—

డాక్టర్ జి. సీతాపతి

రామకృష్ణరావు—

శ్రీమతి జయమ్మ

కళ్యాణి—

యం. లింగమూర్తి

గంగన్న—

యన్. రంగస్వామి

రాఘవయ్య—

శ్రీమతి భానుమతి

సుజాత—

బి. శివరావు

శ్రీనివాస్—

కె. దొరస్వామి

డాక్టర్—

నాగేశ్వరరావు...తదితరులు.

ఈ చిత్రంలోవచ్చు పాత్రలూ, ఘటనలూ, కల్పితాలు.

ఏ వ్యక్తిని ఉద్దేశించినవికావని మనవి.

వాహిని

ఉత్తమచిత్రాన్ని చూడవలచినపుడు
వాహినీ చిత్రాల్ని మరచిపోకండి.

యోగి వేషున. .

స్వర్గసీమ

భక్తపోతన

దేవత

సుమంగళి

వందేమాతరమ్